

POJAĆ SIĘ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w pojąć inf, praet, con*).

inf pojąć się (1). ◇ [*praet 2 pl m pers -ście sie pojęli.*] ◇ *con 3 sg* [*f by sie pojęła.*] *n* by sie pojęło (1).

Sł stp s.v. pojąć, Cn brak, Linde XVIII – XIX w. s.v. pojąć.

1. [*W funkcji wzajemnej: poślubić się, zawrzeć związek małżeński: Y rzekł krol [do rycerza i jego pani]: á mieliście ktore dziecię od onego czału ktoregoście fie poięli? Rycerz rzekł: mieliśmy fyná ále vmárł. HistPonc M7.*]

2. *W funkcji strony biernej: Zostać zrozumianym, poznany (2) : [A By fie rzecz lepiej poięła/ około tych Rzeczy Przypadłych; [...] potrzebá iest rozumieć/ y opisać; co to są te Przypadłe rzeczy. HerbOdpow Nn8.]*

Szereg: »pojąć się i porozumieć (a. wyrozumiano być)« (2): sthei prziczini thakowi porządek ku infim sprawam przistołuiącz, aby sie tho nalsie przedsię wzieczy them lepiej poięło y iemu wirozumiano beło ListRzeż w. 18; Tá rzecz łącznoby fie pojąć y porozumieć mogła/ gdybyś takie ktore mieycá ku przykłádu powiedział CzechRozm 146v.

Synonim: 1. poślubić się; 2. porozumieć, zrozumieć.

Formacje współrdzenne cf JAĆ SIĘ.